

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr.48654/3/2012

ÎN C H E I E R E

Sedința publică din 7 martie 2014

Completul compus din:

- Președinte
- Judecător
- Judecător

Magistrat asistent -

Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procuror

Pe rol soluționarea cauzei penale având ca obiect recursul declarat de recurenta inculpată **G. M. O. A.** împotriva deciziei penale nr.216/A din 13 august 2013 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a II-a penală.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns recurenta inculpată **G. M. O. A.**, aflată în stare de arest în altă cauză, asistată de apărător desemnat din oficiu, avocat **M. M.**, intimatele părți civile **N. N.**, **O. I. N.**, **P. N.** și **Z. I.**

Au lipsit: intimatele părți civile **A. R.**, **B. L.**, **B. G. E.**, **C. R. A.**, **C. A. I.**, **D. S.**, **G. V.**, **H. F. M.**, **I. S.**, **L. N.**, **M. M.**, **P. P.**, **R. O. I.**, **R. A.**, **R. C.**, **S. P.**, **T. V. G.**, **V. E.**, **SC A. N.**, **SA**, **SC C. N. de T. A. R.** – **T. SA**, intimatele părți vătămate, **B. D. G.**, **C. V.**, **D. A. L.**, **E. L. N.** și intimatele părți responsabile civilmente, **SC B. T. SRL**, **SC B. W. H. SRL**, **SC G. T. I. SRL**, **SC G. T. I. SRL** - prin lichidator jud. **A. G. E. SRL**.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către magistratul asistent, după care,

Înalta Curte a pus în discuția părților cererea formulate de procuror privind sesizarea completului competent din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru a stabili pe calea unei hotărâri prealabile, modul de aplicare a legii penale mai favorabile în cazul inculpaților în sarcina cărora s-a reținut săvârșirea infracțiunii în formă continuată, iar potrivit Noului Cod penal (care prevede limite mai reduse de pedeapsă), condițiile de existență ale infracțiunii continuate nu mai sunt îndeplinite (respectiv, dacă infracțiunea continuată poate funcționa ca instituție juridică autonomă față de limitele de pedeapsă).

Procurorul de ședință solicită sesizarea completului competent din cadrul Înaltei Curți, precizând că susține în continuare concluziile expuse oral la termenul

din data de 21 februarie 2014, depuse în formă scrisă. În completare, a mai arătat că în situația în care se consideră că infracțiunea continuată nu este o instituție autonomă, potrivit legii noi, ar trebui să fie reținute dispozițiile privind concursul de infracțiuni, prin urmare, numai potrivit dispozițiilor legii noi, ar exista concurs de infracțiune, ceea ce ar conduce la concluzia ca partea vătămată să nu fie aceeași, aceasta fiind o condiție de existență a concursului de infracțiuni. Tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni, care are existență doar în legea nouă, nu poate fi decât cel aplicat tot pe legea nouă, fiind vorba de condiții de existență și tratament sancționator ale concursului de infracțiuni.

Procurorul pune concluzii privind sesizarea completului competent din cadrul Înaltei Curți, apreciind că nu există o practică unitară pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

Apărătorul desemnat din oficiu pentru inculpata M. O. A. susține concluziile scrise și depuse la dosarul cauzei, arătând că infracțiunea continuată este o infracțiune autonomă, pentru care se aplică legea mai favorabilă și în baza art.5 din Noul Cod penal, cu privire la limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea de înșelăciune, individualizarea pedepsei poate fi favorabilă inculpatei, în raport de vechiul cod.

ÎNALTA CURTE,

Deliberând asupra cauzei penale de față, din actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art.475 NCPP, motivat de faptul că:

1. instanța în fața căreia s-a ivit chestiunea de drept sesizată este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;
2. de lămurirea modului de stabilire a legii penale mai favorabile în cazul inculpatei în sarcina căreia s-a reținut săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în formă continuată, depinde soluționarea cauzei;
3. asupra acestei probleme de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre prealabilă;
4. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin sentința penală nr. 374/30 aprilie 2013 a Tribunalului București, Secția a II-a penală, în temeiul disp. art. 215 al.1,2,3 și 5 C.p. cu aplic. art. 41 al.2 C.p., rap. la art.320/1 pct.7 C.p.p. a fost condamnată inculpata **G. M. O. A.** la pedeapsa de 6 ani și 10 luni închisoare și 6 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 al.1 lit.a teza a II a, lit.b și c C.p., în condițiile disp. art. 65 C.p.

I-au fost interzise drepturile prevăzute de art. 64 al.1 lit.a teza a II a lit.b C.p., în condițiile art. 71 C.p.

În temeiul disp.art.350 al.1 C.p. a fost menținută starea de arest a inculpatei și s-a constatat că aceasta este arestată în altă cauză.

În temeiul disp.art.33 lit. a – art.34 lit. b C.p., art.35 al.1 C.p. au fost contopite pedeapsa de 5 ani închisoare și 6 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 al.1 lit. a teza a II a, lit. b și c C.p., aplicată prin sentința penală nr.254/30.04.2012, dosar nr.70893/3/2011 al Tribunalului București – Secția I Penală, definitivă prin decizia penală nr. 2784/19.09.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu pedeapsa de 6 ani și 10 luni închisoare și 6 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 al.1 lit. a, teza a II a, lit. b și c C.p. aplicată prin prezenta, faptele fiind concurente, **în final urmând ca inculpata să execute pedeapsa cea mai grea, de 6 ani și 10 luni închisoare și 6 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 al.1 lit. a teza a II a, lit. b și c C.p., în condițiile art.65 C.p.**

Conform art.88 C.p. s-a dedus din pedeapsa aplicată perioada reținerii de la 24.02.2011 și a reținerii și arestării preventive de la 13.07.2011 la zi.

Au fost admise acțiunile civile formulate de părțile civile.

În temeiul disp.art.14 C.p.p. rap. la art.346 al.1 C.p.p. rap. la art.1357 C.civ. a **fost obligată** inculpata în solidar cu partea responsabilă civilmente SC B. W. H. SRL la plata către părțile civile **SC C. N. de T. A.T. SA** a sumei de 45.557 lei despăgubiri civile; către partea civilă **B. L.** a sumei de 5938 lei.

A fost obligată inculpata în solidar cu partea responsabilă civilmente SC B. T. SRL, în temeiul disp. art. 14 C.p.p. rap. la art.346 al.1 C.p.p. rap. la art.1357 C.civ. la plata de despăgubiri civile către părțile civile **R. O. I.** a sumei de 850 euro, **G. V.** a sumei de 1256 euro, **T. V.** a sumei de 2806 lei, **N. N.** a sumei de 3087 lei **Z. I.** a sumei de 600 euro, **P. P.** a sumei de 800 \$ și 250 euro, **A. R.** a sumei de 970 \$, **L.N.** a sumei de 628 euro, **I. S.** a sumei de 3651,7 RON, **R. A.** a sumei de 3.317 RON, **B. G. E.** a sumei de 2862 RON, **R. C.** a sumei de 9923,7 RON, **M. M.** a sumei de 1552 lei, **O. I. N.** a sumei de 1548 euro, **C. R. A.** a sumei de 4039 lei, **C. A. I.** a sumei de 9430 lei, **S. P.** a sumei de 628 euro, **V. E.** a sumei de 1370 lei despăgubiri civile, **D. D.-L.** a sumei de 790 euro despăgubiri civile, **H. F. M.** a sumei de 5.643 lei.

A mai fost obligată inculpata, în temeiul disp.art.14 C.p.p. rap. la art. 346 alin. 1 C.p.p. rap. la art. 1357 Cod civil, la despăgubiri civile către partea civilă **SC A. N. SA BUCUREȘTI**, în cuantum de 79.950,74 lei și către partea civilă **D.S.** în cuantum de 9504 lei.

În temeiul disp. art.118 lit.e C.p. s-a dispus confiscarea sumelor de 7.196 Euro, 5.570 Euro, 1.054 Euro, 6.374 euro ce au fost însușite de inculpată de la părțile vătămate **B. D.-G.**, **E. L. N.**, **D. A.-L.** și **C. V.**, nefiind restituite acestora pentru că nu s-au constituit părți civile și ca atare, nu servesc la despăgubirea lor. Ca atare, se ia că

aceste părți vătămate – B. D.-G., E. L. N., D. A.-L. și C. V. nu s-au constituit părți civile.

În temeiul disp. art. 191 alin. 1 și 3 C.p.p., a fost obligată inculpata în solidar cu părțile responsabile civilmente SC „B. W. H.” SRL, SC „B. T.” SRL la plata sumei de 6.000 lei cheltuieli judiciare statului, în contul IBAN- ; cod fiscaldeschis la Trezoreria Sector 4 București, beneficiar Tribunalul București.

Pentru a pronunța această sentință, Tribunalul București a reținut că în perioada iunie 2009 – iulie 2011, în calitate de administrator al mai multor societăți comerciale având ca obiect prestări servicii în domeniul turismului, între acestea numărându-se SC „G.T. I.” SRL, SC „B. W. H.” SRL, SC „B. T.” SRL, a indus în eroare mai multe persoane fizice și juridice pe care le-a determinat să încheie contracte având ca obiect pachete turistice (bilete de avion, cazare hotel) de la care a încasat contravaloarea serviciilor fără a mai achiziționa de la furnizor aceste servicii. Scopul a fost acela de a obține pentru sine un folos material injust, producând prejudicii în cauză, în valoare totală de 221.239,74 lei, 8200 euro, 1770 USD (aproximativ 262.694,74 lei).

Fapta de înșelăciune comisă în dauna SC „A. N.” București SA:

La data de 25.03.2008, inculpata G. M. O. A., în calitate de reprezentant al S.C. C. T. & T. SRL, a încheiat cu partea vătămată SC A.SA un contract de servicii turism, valabil pe o perioadă de 2 ani de la data semnării, agenția de turism obligându-se să pună la dispoziția beneficiarului bilete de odihnă și tratament pentru salariații părții vătămate, plata urmând a fi făcută fie 50% în numerar de către salariatul beneficiar al concediului, în momentul eliberării biletelor și 50% de către SC A.N.SA, fie integral de către salariat, în momentul eliberării biletelor, dacă unitatea hotelieră era calificată cu mai mult de trei stele.

Pe parcursul anului 2008, între părți nu au fost înregistrate incidente, iar la data de 23.02.2009, A.N. BUCUREȘTI a primit o comunicare potrivit căreia S.C. C.T. & T. SRL a fuzionat cu SC G.I. SRL, devenită ulterior SC G. T. I. SRL, cu precizarea că toate contractele încheiate anterior rămân în vigoare.

Semnatarul contractului încheiat între SC C. T. & T. SRL și A. N. BUCUREȘTI SA a fost soțul inculpatei G. M. O. A., respectiv martorul G. M. M. Ș..

Cu toate că acesta din urmă a încheiat contractul de mai sus, așa cum rezultă din declarațiile martorilor, toată activitatea infracțională a fost desfășurată de inculpata G. M. O. A., care s-a ocupat în fapt de întreaga activitate a societății comerciale implicate în păgubirea părților civile.

Astfel, după încasarea unui avans în valoare de 79.950,74 lei, pentru care a emis facturi și chitanțe, anexate în fotocopie la dosarul cauzei, a purtat corespondență electronică cu membrii familiilor care urmau a pleca în concediu, întărindu-le acestora convingerea că faptele prezentate sunt reale și, totodată, a remis acestora vouchere de călătorie, confirmând astfel rezervările efectuate la prestatorii de servicii, inculpata a comunicat reprezentanților A. N. BUCUREȘTI că nu mai poate onora contractul încheiat, întrucât o angajată a sa a sustras o sumă mare de bani din contabilitatea firmei, astfel încât plățile către unitățile de cazare nu au mai fost realizate.

În acest mod un număr de 28 de grupuri de persoane, salariați ai A. N. BUCUREȘTI și membrii ai familiilor acestora, au constatat că se află în situația de a nu-și putea efectua concediile, deși achitaseră parțial sau integral contravaloarea pachetului de turism, situație în care reprezentanții angajatorului au încheiat contracte de prestări servicii

cu alte agenții de turism și au achitat acestora sumele plătite deja către SC G. T. I. SRL, salariații în cauză putând astfel să își petreacă timpul liber în condițiile și locațiile stabilite anterior.

În cauză a fost audiat în calitate de martor numitul V. T., reprezentant al S.C. A.N. BUCUREȘTI S.A., angajat în funcția de economist, depozitie din care rezultă că, în anul 2009, în momentul în care s-a împlinit termenul pentru derularea contractelor de turism, respectiv efectuarea concediilor (serviciile de turism fiind achitate integral) învinuita G. M. O. A. a informat S.C. A. N. BUCUREȘTI S.A. că nu a făcut plata către companiile de zbor și hotelurile unde se făcuse rezervarea, prin urmare nu se pot efectua concediile în locațiile stabilite. Motivarea învinuitei a fost aceea că o angajată a agenției a furat o sumă de bani.

În aceste condiții, S.C. A. N. BUCUREȘTI S.A. a achiziționat, de la o altă agenție de turism, pachetele turistice necesare efectuării concediilor, constatând că SC G. T. I. SRL i-a produs un prejudiciu în valoare de 79.950,74 lei, reprezentând contravaloarea pachetelor de servicii plătite și neonorate, sumă cu care partea vătămată a declarat că se constituie parte civilă în procesul penal.

Reprezentanții SC A. SA au încercat soluționarea pe cale amiabilă a litigiului creat, au reușit obținerea doar de promisiuni din partea învinuitei G. M. O. A., concretizate în încheierea unei tranzacții notariale, în data de 03.11.2009, prin care SC G. T.I. SRL se obliga să achite, în două tranșe, suma datorată printr-o linie de credit ce urma să o deschidă la o unitate bancară, angajament, de asemenea, neonorat.

Și acest fapt este reclamat de reprezentanții S.C. A. N. BUCUREȘTI S.A ca fiind un element material al infracțiunii continuate de înșelăciune, constând, de această dată, în menținerea în eroare pe parcursul derulării contractului în litigiu, întrucât învinuita, în calitate de reprezentant al SC G. T. I.SRL, a garantat achitarea datoriilor cu o linie de credit pe care urma să o obțină de la o unitate bancară, deși, susțin reprezentanții părții vătămate, obținerea unui asemenea împrumut nu era posibil, aspect aflat ulterior.

Probele administrate în cauză nu susțin însă săvârșirea unui nou act material al infracțiunii de înșelăciune, în dauna S.C. A. N. BUCUREȘTI S.A - în forma menținerii în eroare - întrucât paguba în patrimoniul reclamantei se produsese deja, încercarea inculpatei, chiar și nerealistă, de a repara prejudiciul produs fiind o circumstanță ulterioară comiterii faptei, care poate fi apreciată în defavoarea acesteia, considerând că a avut o atitudine nesincera și de dezinteres în raport cu repararea pagubei.

Martorul V. T. a subliniat că, în fapt, de derularea contractelor de turism s-a ocupat numai inculpata G. M. O. A., chiar dacă în documente apărea și numele soțului acesteia, G. M. M. Ș.

În același sens, au fost avute în vedere și declarațiile martorului G. M. M. Ș., potrivit cărora a înființat S.C. C. T.L & T.SRL împreună cu soția sa, inculpata G. M. O. A., în anul 2003, deținând fiecare 50% din părțile sociale. Încă de la înființare, martorul G. M.M. Ș. nu s-a ocupat de activitățile comerciale ale societății și nu a desfășurat activități de administrare, cu excepția unor mici activități inerente, cum ar fi angajarea unui conducător auto, în timp ce soția sa, învinuita G. M. O. A., se ocupa de activitatea de turism și de tot ceea ce presupunea administrarea persoanei juridice.

În anul 2008, în calitatea sa de director general al S.C. C. T. & T. SRL, martorul a încheiat cu A. N. BUCUREȘTI SA un contract de prestări servicii de turism, contract negociat anterior de învinuită.

Martorul cunoaște faptul că S.C. C. T. & T. SRL a fuzionat cu, SC G.I. SRL, devenită ulterior SC G. T. I. SRL, precum și aceea că, mai departe, învinuita s-a ocupat de administrarea acestor agenții de turism.

Fapta de înșelăciune comisă în dauna S.C. C. N. de T. A. – T. S.A.

La data de 03.02.2012, pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București a fost înregistrată plângerea formulată de SC C. N. de T. A. R. T. SA împotriva reprezentanților SC B. W. H. SRL, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în convenții, faptă prev. de art.215 alin.1, 2 și 3 Cod penal.

Plângerea a fost conexată cauzei penale cu nr.5753/P/a Parchetului de pe lângă Tribunalul București, iar cercetările au fost continuate de către ofițerii de poliție judiciară din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române - Direcția de Investigare a Fraudelor, fiind identificată inculpata G. M. O. A., în calitate de reprezentant al S.C. B. W. H. SRL.

Organele de cercetare penală au stabilit că, în perioada 24.09.-29.10.2010, inculpata G. M. O. A., în calitatea menționată anterior, a emis mai multe ordine de plată electronice false, pe care le-a transmis Companiei T., cu scopul de a face dovada că au fost efectuate plățile pentru documentele de transport emise de compania de zbor.

Deși ordinele de plată au fost trimise de către inculpata G. M. O. A. în format electronic, acestea îndeplineau din punct de vedere formal toate condițiile plății, mai mult decât atât, această procedură era agreată și de furnizorul de bilete S.C. Compania N. de T.A. – T.S.A., în relațiile contractuale cu toți clienții, inclusiv cu S.C. B. W. H. SRL.

Ordinele de plată întocmite de inculpata G. M. O. A., cuprindeau în mod expres sumele de bani facturate de compania de zbor, constituind un element de inducere în eroare a Companiei T., determinând-o în acest fel să emită în continuare bilete de avion pentru clientul S.C. B. W. H. SRL.

În cauză a fost audiată martora L. R. D., supervisor în cadrul Companiei T.-Agenția Splai, care declară că, în luna septembrie 2010, a fost solicitată de agenția de turism E – S., să furnizeze un număr de peste 30 de bilete de avion pe ruta București-Amsterdam, la solicitarea S.C. B. W. H. SRL. E- S.a cerut lămuriri Companiei T., respectiv dacă S.C. B. W. H. SRL, deși nu era membră I.A.T.A., se poate adresa direct companiei de zbor, pentru achiziția biletelor de avion.

Răspunsul părții vătămate a fost afirmativ, deoarece procedura de lucru permitea acest mod de colaborare, situație în care, în perioada 24 septembrie - 29 octombrie 2010, în numele companiei pe care o reprezenta, inculpata G. M. O. A. a solicitat mai multe tichete de zbor, pentru diferiți pasageri și destinații, pentru care T. a emis facturi fiscale.

Procedura de lucru a Companiei T. prevedea că nu se putea elibera o factură fiscală unui client, dacă aceasta nu era achitată.

Pentru inducerea în eroare a operatorului de zbor, inculpata G. M. O. A. a trimis de fiecare dată, în format electronic, confirmarea de plată interbancară, prin care făcea dovada că a achitat respectiva factură, fapt ce genera emiterea tichetelor de zbor pentru pasagerii solicitați. Ordinele de plată electronice cuprindeau ștampila și semnătura reprezentantului agenției de turism, în speță, inculpata G. M. O. A. Cu toate acestea, comunicările electronice nu corespundeau adevărului, fiind concepute de inculpată numai pentru realizarea acțiunii de inducere în eroare a părții vătămate.

Acest mod de lucru a durat aproximativ o lună, mai exact până în momentul în care Serviciul Financiar al T. a constatat că acele ordine de plată erau fictive, în realitate plata

biletelor de avion neefectuându-se. Acest fapt a generat încetarea relațiilor contractuale cu S.C. B. W. H. SRL.

Verificându-se extrasele conturilor deschise de Compania T. la B. R. pentru D. - și I.N-G. -, aferente lunilor septembrie și octombrie 2010, s-a constatat că ordinele de plată emise de S.C. B. W. H. SRL, având ca beneficiar compania de zbor, nu au fost încasate în conturile beneficiarului.

Părțile au încercat soluționarea, pe cale amiabilă, a laturii civile, situație în care au purtat negocieri finalizate cu plata, de către învinuită, a numai două dintre facturile emise de reclamantă ca urmare a manoperelelor dolosive exercitate asupra sa.

În aceste împrejurări, prejudiciul cauzat Agenției T. de către învinuita G. M. O. A., în calitate de reprezentant al S.C. B. W. H. SRL, este de 45.557 lei, sumă cu care reclamanta se constituie parte civilă în procesul penal.

Întrucât dovezile de plată electronică nu pot fi expertizate în sensul stabilirii persoanei care le-a redactat și nu s-a realizat nici identificarea autorului lor - după utilizatorul mijlocului informatic, fiind însă cert că inculpata le-a folosit în derularea contractului cu Compania T., organele de urmărire penală au apreciat că acestea constituie mijloace frauduloase în comiterea infracțiunii de înșelăciune, fără a fi totodată obiecte materiale ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, împrejurare în care fapta prev. de art. 290 Cp. nu a fost reținută în sarcina învinuitei G. M. O. A.

Fapta de înșelăciune comisă în dauna părților vătămate R. O., G. V., T. V. G., N. M., Z. I., P. P., N. V. și A. R.

Dosarele penale cu numerele 7424/P/2011, 7410/P/2011 și 7490/P/2011 conexe prin ordonanța din data de 28.12.2011, la dosarul nr. 5753/P/20H al Parchetului de pe lângă Tribunalul București - inculpata în calitate de reprezentant al S.C. B. T. SRL.

Părțile vătămate menționate anterior au reclamat săvârșirea mai multor infracțiuni de înșelăciune, fapte prev. de art. 215 alin. 1, 2 și 3 Cp., de către reprezentanta S.C. B. T. SRL, respectiv inculpata G. M. O. A.

În fapt, reclamantii au achitat contravaloarea biletelor de avion în conturile agenției de turism menționate mai sus, împrejurare în care inculpata G. M. O. A. nu le-a emis tichetele de călătorie, ci le-a prezentat ca drept bilet electronic o rezervare a călătoriei, care, de cele mai multe ori a expirat ca urmare a neplății serviciilor către compania de zbor.

Din declarația martorului C. A., rezultă că, împreună cu tatăl său, C. D. A., în prezent decedat, au avut calitatea de asociați ai S.C. B. T. SRL, C.D.A. fiind și administratorul persoanei juridice.

Întrucât cumnata martorului, învinuita G. M. O. A. desfășura de mai mult timp activități în domeniul prestării de servicii turistice, cei doi au fost de acord ca aceasta să îi sprijine în desfășurarea activității S.C. B. T. SRL, astfel încât învinuita a ajuns să administreze în fapt și această persoană juridică, realizând toate operațiunile comerciale cu persoanele fizice sau juridice care solicitau servicii turistice.

Inculpata nu a avut niciun contract de muncă ori contract de colaborare cu S.C. B. T. SRL, iar după un timp, când martorul C. D. A. a constatat că s-au ivit probleme cu persoanele care au achiziționat, prin intermediul acestei agenții, bilete de avion ori cazare, în sensul că rezervările făcute nu erau plătite, deși inculpata încasa banii de la beneficiarii serviciilor, a purtat o discuție cu inculpata G. M. O. A., discuție cunoscută și de martorul Cristescu Alexandru, în urma căreia s-a convenit cesionarea societății către învinuită.

Acest fapt nu s-a mai petrecut întrucât inculpata a fost arestată pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de înșelăciune.

Fiind citat și în alte dosare de urmărire penală, martorul C.A. a luat la cunoștință faptul că învinuita obișnuia să se prezinte sub numele „O. C.”, fără a avea însă vreo legătură cu acest nume. Așa cum susține martorul și cum rezultă și din fișa de evidență a populației, inculpata nu a purtat niciodată numele de familie „C.”.

Potrivit aceleiași declarații, nici martorul și nici tatăl său nu au încheiat, în calitate de reprezentanți ai SC B. T. SRL, niciun contract de prestări servicii în domeniul turismului, cu persoane fizice sau juridice care s-au constituit părți vătămate sau civile în prezenta cauză.

De asemenea, martorul declară că nici el și nici tatăl său nu au primit de la inculpată bani rezultați din activitatea sa infracțională, pe care, de altfel, au luat-o la cunoștință cu puțin timp înainte ca inculpata să fie arestată.

Partea vătămată R. O. I. declară că, în cursul lunii martie 2011, a contactat S.C. B. T. SRL prin intermediul internetului, cu intenția de a achiziționa un bilet pe ruta București - Jakarta și retur. După negocierea telefonică cu o persoană de sex femeiesc, al cărei nume nu l-a reținut, a primit un cont la Banca T., unde a depus suma de 850 de euro, contravaloarea biletelor de avion, fiindu-i menționat faptul că pentru data de 31.07.2011, ora 19.20, are bilet rezervat pentru zborul solicitat.

După 3 zile de la efectuarea plății, partea vătămată a primit, pe email, un înscris pe care erau menționate toate datele în legătură cu zborul, locul și data plecării, destinația, data returului, urmând să se prezinte la aeroport cu rezervarea respectivă.

La data și ora convenită, reclamantul s-a prezentat la aeroport, iar în momentul efectuării check-inului i s-a adus la cunoștință că biletele de avion pe care le plătiesc nu există, iar rezervarea pe care a prezentat-o era expirată.

În aceste condiții, partea vătămată R. O. I. a fost nevoită să-și achiziționeze un alt bilet de avion, în valoare de 1300 euro, fapte pentru care se constituie parte civilă cu suma de 2.500 euro (1300 reprezintă costul celui de-al doilea bilet, 850 euro costul biletelor plătite anterior, iar diferența de 350 euro, reprezintă costuri cu cazarea, transportul și masa aferente zilei petrecute în București).

Partea vătămată G.V. a declarat organelor de urmărire penală că a urmărit achiziționarea unui număr de patru bilete de avion, prin intermediul internetului, de la o agenție de turism, sens în care a completat câmpurile unui site de profil cu datele necesare eliberării documentului de călătorie.

Peste câteva zile a fost contactat de inculpata G. M. O. A., care s-a prezentat ca fiind reprezentanta S.C.B. T. SRL, aceasta prezentându-i oferta pentru biletele de avion solicitate, totodată invitându-l la sediul agenției, unde partea vătămată a achitat învinuitei suma de 1256 euro, conform facturii fiscale seria BLS nr.172 din 24.06.2011, pentru cele 4 bilete de avion solicitate. În aceeași împrejurare, partea vătămată a primit deja de la învinuită patru înscrisuri, tipărite de aceasta, cu privire la care i-a spus că reprezintă biletele de avion, deși în realitate înscrisurile primite erau doar rezervări.

Suplimentar vânzării tichetelor, reprezentanta agenției i-a propus clientului să revină la punctul de lucru pentru eliberarea unor adeverințe medicale, pentru toți pasagerii, fapt ce i-a consolidat convingerea părții civile că totul este în regulă, în condițiile în care reprezentantul agenției se gândește și la asigurările medicale ale pasagerilor.

Biletele în cauză aveau destinația Croația și au fost rezervate pentru G. V., H. N., V. M. și H. D., pasageri care s-au prezentat la aeroport și la check-in la data stabilită, constatând cu surprindere că nu au bilete emise pe numele lor, ci doar simple rezervări, care au fost anulate pentru neplată.

Partea vătămată G. V. a declarat că se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 1256 euro, reprezentând contravaloarea билетelor plătite și neeliberate.

Potrivit declarației părții vătămate T.V. G., în luna aprilie 2011 a căutat bilete de avion pe site-ul agenției B.A., unde a văzut reclama unei agenții partenere, respectiv S.C. B. T. SRL, societate pe care a contactat-o telefonic.

Partea vătămată a solicitat reprezentantei agenției de turism un număr de 4 bilete de avion, pentru luna august 2011, cu destinația Roma și cazare în aceeași localitate, iar după acceptarea ofertei, a primit pe email două facturi fiscale (emise pe numele T.V. și D. N.), cu privire la contravaloarea билетelor de avion și a 30% din prețul cazării, în cuantum total de 2806 lei, pe care le-a achitat în data de 14 aprilie 2011, făcând dovada plății în aceeași zi.

În data de 12 iulie 2011, partea vătămată a contactat reprezentanții agenției S.C. B. T. SRL, pentru a trimite datele de identificare ale pasagerilor, iar după 2 zile, observând că nu primește nicio informare pe email, a încercat contactarea telefonică a agenției. Observând că nu răspunde nimeni la telefoanele postate pe internet, a verificat la compania de zbor dacă s-au rezervat biletele, constatând astfel că nu a fost efectuată nicio rezervare, iar biletele nu au fost emise.

"Partea vătămată T. V. G. se constituie parte civilă cu suma de 2806 lei.

În prezenta cauză a formulat plângere penală și reclamanta N. M., aceasta declarând că, în data de 17.05.2011, a contactat telefonic S.C. B.T. SRL, pentru achiziționarea unui bilet de avion către Houston - Texas, U.S.A. După ce a primit o ofertă pentru destinația solicitată, partea vătămată s-a deplasat la punctul de lucru al agenției de turism, unde a primit un înscris, cu privire la care i s-a comunicat că reprezintă tichetul de călătorie. În acest timp, tatăl reclamantei, partea vătămată N. N., a virat din banii proprii în contul societății de turism contravaloarea билетului, conform facturii fiscale.

În data de 11.08.2011, reclamanta N. M. s-a deplasat la aeroport, ocazie cu care a constatat că nu poate efectua călătoria, deoarece înscrisul prezentat companiei de zbor era o rezervare și aceea anulată de operatorul de zbor întrucât nu era plătită.

Compania de zbor a informat-o că a fost într-adevăr un bilet rezervat pe numele său, de către S.C. B. W. H. SRL și nu S.C. B.T. SRL, dar rezervarea expirase, din motivul precizat mai sus.

Întrucât efectuarea călătoriei se impunea, reclamanta fiind beneficiara unei burse de studii în U.S.A., N. M. a achiziționat un alt bilet și s-a deplasat în străinătate, unde se găsește și în prezent, neputând fi audiată.

A fost însă identificat și audiat tatăl susnumitei, partea vătămată N.N., acesta confirmând sesizarea reclamantei, cu precizarea că a aflat de la fiica sa că persoana care a indus-o în eroare este inculpata G. M. O. A.. Totodată, a reiterat faptul că a achitat, din banii personali, în contul S.C. B. T. SRL suma de 3087 lei, sumă cu care se constituie parte civilă în procesul penal.

Partea vătămată Z. I.- declară că, în data de 23.06.2011, a achiziționat de la S.C. B. T. SRL, 3 bilete de avion tur- retur București - Barcelona. Biletele au intrat în posesia

reclamantului prin curierul agenției de turism - a cărui identitate nu a reținut-o, achitându-i acestuia contravaloarea tichetelor, respectiv suma de 600 euro.

În data de 14.07.2011, reclamantul s-a deplasat la sediul agenției pentru a-și cumpăra și asigurările medicale, dar și ca urmare a unor reportaje vizionate pe posturile TV, în legătură cu persoane păgubite de către agențiile de turism. Cu această ocazie, partea vătămată Z. I. a constatat că la punctul de lucru nu mai putea fi contactat niciun reprezentant al agenției, iar în fața sediului se aflau mai multe persoane care, asemenea reclamantului, plățiseră pentru servicii de transport sau cazare, fără însă a le fi emise biletele corespunzătoare.

Pentru verificarea situației, partea vătămată a contactat Aeroportul Otopeni, precum și compania de zbor din Barcelona, constatând că biletele de zbor nu există, situație în care a fost nevoit să achiziționeze alte bilete pentru efectuarea călătoriei.

Partea vătămată Z. I. a declarat că se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 600 euro.

Partea vătămată P. P. declară că, în luna mai 2011 a găsit pe internet o agenție de turism, S.C. B. T. SRL, societate pe care a contactat-o telefonic în vederea cumpărării unor bilete de avion.

A luat legătura cu o persoană de sex femeiesc, care s-a prezentat „O. C.”, recunoscută după planșa foto a organelor de poliție, ca fiind inculpata G. M. O. A. Deplasându-se la punctul de lucru al agenției, partea vătămată a achitat, conform facturii fiscale nr.102/12.05.2011, suma de 12.707 lei, pentru 3 bilete de avion, cu destinația Canada, cu plecarea în data de 17.07.2011 și întoarcerea pe data de 29.08.2011.

În ziua plecării, partea vătămată a aflat cu surprindere de la membrii companiei de zbor că nu avea bilete emise, rezervările făcute de agenție expirând ca urmare a neplății.

Partea vătămată P. P. a declarat că se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 25.000 lei.

În data de 02.06.2011, partea vătămată N.V. a apelat la societatea S.C. B. T.SRL, pentru a cumpăra un bilet de avion, cu destinația U.S.A.

În acest scop, susnumitul a achitat reprezentanților agenției sumele de 800 dolari și 250 euro, în baza facturilor fiscale emise de societate, primind în schimb biletul de avion solicitat.

Cu aceeași ocazie, părții vătămate i s-a comunicat că poate face check-inul cu o zi înaintea zborului, la punctul de lucru al agenției, împrejurare în care, în data de 06.06.2011, soția petentului, N. A., cea pe numele căreia fusese eliberat biletul de călătorie, s-a deplasat la sediul SC B. T. SRL, ocazie cu care a constatat că acesta este închis, ca urmare a intervenției organelor de urmărire penală.

Verificând la compania de zbor (Lufthansa), partea vătămată a constatat că într-adevăr a fost realizată o rezervare pe numele soției sale, însă aceasta a fost anulată întrucât reprezentanții SC B. T. SRL nu au achitat costul călătoriei, deși primiseră banii respectivi de la reclamant.

Partea vătămată N. V. se constituie parte civilă cu suma de 800 dolari și 250 euro.

Partea vătămată A. R. declară că a contactat S.C. B. T. SRL, pentru a achiziționa un bilet de avion, cu destinația S.U.A., situație în care a discutat telefonic cu inculpata O. A.G. M., negociind cu aceasta condițiile călătoriei.

În câteva zile de la emiterea „biletului”, partea vătămată a achitat costul integral al acestuia, prin intermediul martorei N. A..

În tot acest timp, partea vătămată A. R. a menținut legătura cu inculpata, care a asigurat-o că a fost emis tichetul de călătorie și, cu o zi înainte de plecare, va putea efectua check-inul la sediul agenției de turism. Partea vătămată a aflat de la martora N. A., care s-a deplasat la sediul din, că niciunul dintre reprezentanții agenției de turism nu mai poate fi contactat, activitatea societății fiind întreruptă ca urmare a intervenției organelor de urmărire penală.

Partea vătămată A. R. se constituie parte civilă cu suma de 970 dolari.

Cu aceeași ocazie, au fost înregistrate și plângerile formulate de părțile vătămate C. C. V. și D. C., victime ale infracțiunii de înșelăciune săvârșită de înv. G. M. O. A., în calitate de reprezentant al SC B.T, SRL, însă aceste plângeri au fost soluționate în dosarul penal nr.991/P/2011.

Fapta de înșelăciune comisă în dauna părților vătămate L. N., I. S., R. C., R. A., B. G.E., H. F. M., B. D., E. L. N., D. A. și C. V.

(Prin Ordonanța nr. 5753/P/2011, din 28.09.2011, emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul București, s-a dispus conexarea dosarului penal nr. 5872/P/2011, la dosarul de bază nr.5753/P/2011).

Dosarul conexat are ca obiect plângerile penale ale părților vătămate L.N., I. S., R. C., R. A., B. G. E, H. F. M., B. D., E. L. N., D. A. si C. V., împotriva S.C. B. T.SRL si SC C. T. & T.SRL, reprezentate de inculpata G. M. O. A.

Părțile vătămate s-au adresat direct sau în format electronic agențiilor de turism menționate anterior, cu scopul de a achiziționa bilete de avion pe rute și destinații diferite. Acestea erau îndrumate de către inculpată, după stabilirea prețului și a destinației, să achite în contul societăților de turism contravaloarea tichetelor, operațiune în urma căreia le elibera rezervările de călătorie.

Chiar dacă inculpata G. M. O. A. rezerva călătoriile solicitate de părțile vătămate, acestea, nefiind achitate companiilor de zbor, se anulau din sistem în mod automat, astfel încât turiștii erau puși în fața situației de a se prezenta la aeroport, fără să aibă bilete emise pe numele lor și de a nu putea efectua călătoria.

Potrivit declarațiilor părții vătămate L. N., în cursul lunii aprilie 2011, a achitat la Ministerul Apărării Naționale contravaloarea unui concediu de odihnă pe care urma să îl petreacă în Portugalia, în baza unui program de reciprocitate între ministerele de profil din cele două țări.

În continuare, partea vătămată s-a preocupat de achiziționarea unui bilet de avion, situație în care a contactat S.C. B. T. SRL, care prezenta o ofertă mai bună, discutând cu inculpata G. M. O. A. despre avantajele oferite de această agenție de turism.

În data de 27.04.2011, partea vătămată L. N. s-a deplasat la sediul societății, unde a achitat contravaloarea biletului, în baza chitanței seria BLS nr. 17/27.04.2011 și facturii fiscale seria BLS nr.57, primind în schimb o rezervare a biletului pe ruta București - Frankfurt -Porto, cu decolare 25.08.2011 și întoarcere 05.08.2011.

Partea vătămată a întrebat-o pe inculpata G. M. O. A. dacă mai este nevoie de vreo confirmare, însă a fost informat că, odată cu achitarea sumei de bani, rezervarea a fost făcută, iar biletul în format electronic a fost emis, urmând să primească talonul de îmbarcare, cu ocazia efectuării check-inului.

În data de 09.08.2011, partea vătămată a contactat compania de zbor Lufthansa pentru a verifica biletul său, dar și ale colegilor împreună cu care efectua călătoria, ocazie cu care a constatat că rezervările sunt expirate din cauza neplății, iar biletele nu au fost emise.

Partea vătămată L. N. declară că se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 628 euro.

Partea vătămată I. S. precizează că în luna mai 2011, împreună cu alte trei persoane, a intenționat să efectueze o deplasare cu avionul, sens în care a căutat 3 bilete de avion cu destinația București - Jakarta, dus-întors, respectiv 3 bilete de avion cu destinația București - Beijing - Jakarta - București. Și partea vătămată B.G., membră a grupului de turiști, s-a ocupat de găsirea unor oferte, situație în care a contactat S.C. B. T. SRL, a negociat biletele și a stabilit coordonatele de zbor.

Din discuțiile purtate de partea vătămată cu reprezentanta agenției de turism, a rezultat că s-au rezolvat toate problemele legate de bilete, urmând ca acestea să fie plătite și să fie eliberate tichetele de îmbarcare.

Rezervările au fost emise pe numele I. S., R. A., R. T., R. M., B. G. și R.C., aceasta din urmă ocupându-se de achitarea contravalorii tichetelor de călătorie, în valoare totală de 18.363 lei.

Partea vătămată I. S. declară că a intenționat să se deplaseze personal la agenție, pentru a ridica biletele, însă a fost informată de învinuită că le va primi printr-un curier, ceea ce s-a și întâmplat, cu mențiunea că înscrisurile prezentate drept bilete de avion, în format electronic, constituiau de fapt, simple rezervări.

În luna august 2011, verificând pe site-ul companiei de zbor Qatar numărul билетelor de zbor pentru a le prezenta Ambasadei Chineze, în vederea obținerii vizei, partea vătămată a constatat că biletele nu au fost emise, din cauza neplății. Astfel, reclamantele au fost nevoite, pentru a nu pierde și rezervările făcute la unitățile hoteliere, să își achiziționeze alte bilete de avion, pentru care au plătit suma de 14.176,61 lei.

Deși plângerea formulată de părțile vătămate I. S., R. A., B. G. și R. C. este îndreptată împotriva numiților C. A. și C. L. D. - asociați și administratori ai S.C. B. T. SRL - probele administrate în cauză au relevat, în mod indubitabil că inculpata G. M. O. A. este singura care s-a ocupat de încheierea și derularea contractelor de călătorie asumate în numele persoanei juridice.

Atât I. S., cât și R. C., R. A. și B.G. au declarat că se constituie părți civile în procesul penal, cu suma totală de 18.363 lei.

Cele declarate de I. S. sunt susținute în declarațiile lor și de către R. C., R. A. și B. G..

Prin comisie rogatorie a fost audiată partea vătămată SC T. T. I. SA, prin reprezentant legal - administratorul H. F. M., care a declarat că a contactat S.C. B. T. SRL pe internet, purtând discuții cu învinuita G. M. O. A. pentru a achiziționa 3 bilete de avion cu destinația India, cu plecare în data de 01.08.2011 și sosire la 05.10.2011.

Partea vătămată a achitat suma de 5643 lei, potrivit facturii fiscale nr.189, din 06.07.2011, fără să mai primească de la agenția de turism biletele. Administratorul societății a încercat, în mod repetat, fără rezultat însă, contactarea reprezentanților agenției de turism și, adresându-se companiei de zbor, a constatat că biletele nu au fost emise, rezervările pe numele celor trei călători fiind anulate pentru neplată.

Întrucât tichetele de călătorie au fost achiziționate din bugetul SC T. T.I.SA, reprezentantul părții vătămate H. F. M. a declarat că nu se constituie parte civilă în procesul penal.

Părțile vătămate, B. D. G., E. L. N., D. A. și C. V., au formulat plângere penală împotriva inculpatei G. M. O. A., în calitate de administrator al S.C. C. T. & T.SRL, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune, constând în aceea că, în luna decembrie 2008, intenționând să achiziționeze servicii de turism privind cazarea, transportul cu avionul, etc, au contactat agenția amintită, căreia i-au plătit, în baza facturilor fiscale emise, suma de 115.376,35 lei.

În data de 02.01.2009, ajungând la Hotelul M. O. -Kuala Lumpur, personalul de la recepție le-au informat pe părțile vătămate că nu aveau achitat sejurul rezervat de către agenția de turism din România.

În aceste împrejurări, părțile vătămate au contactat-o pe inculpata G. M. O. A., care le-a promis că o să achite serviciile turistice încasate deja, însă acest fapt nu s-a mai petrecut.

Aceeași situație s-a repetat și la hotelul din Istanbul, unde părțile vătămate aveau de asemenea rezervări neachitate.

Astfel, părțile vătămate au fost nevoite să achite din nou costurile de cazare, din fondurile proprii.

Ajungând în țară, părțile vătămate au cerut explicații inculpatei, aceasta susținând că a plătit unităților hoteliere serviciile solicitate, prezentându-le în acest sens o dispoziție de plată externă care nu era însă ștampilată de bancă.

Pe parcursul urmăririi penale, prin adresă, părțile vătămate B. D. G., E. L. N., D. A. și C. V. au precizat organelor de poliție că nu se constituie părți civile în procesul penal cu sumele de 7.196 euro, 5.570 euro, 1.054 euro, respectiv 6.374 euro.

Totodată, părțile vătămate au solicitat „încetarea cercetărilor” în cauza având ca obiect înșelăciunea reclamată, fără a cunoaște dispozițiile legale referitoare la exercitarea, din oficiu, a acțiunii penale în cazul infracțiunilor de această natură.

Fapta de înșelăciune comisă în dauna părții vătămate B. L.

Prin rezoluția nr.5753/P/2011, emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul București, la data de 04.04.2012, a fost conexat dosarul penal nr.1454/P/2012 la dosarul nr. 5753/P/2011, cauza conexată având ca obiect plângerea părții vătămate B. L., care solicita tragerea la răspundere penală a S.C. B. W. H. SRL și a administratorului acesteia, înv. G. M. O. A., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune.

În fapt, partea vătămată B. L. arată că, în luna octombrie 2010, a contactat SC B. W. H. SRL, solicitând agenției de turism achiziționarea a două bilete de avion, cu destinația Singapore.

După purtarea unei corespondențe prin mijloacele electronice, partea vătămată a primit factura fiscală emisă de agenție și a achitat suma de 5938 lei, contravaloarea celor două bilete, primind totodată, pe email, „biletele electronice”, care, ulterior, s-au dovedit a fi simple rezervări ale tichetelor de călătorie.

La data de 12.01.2011, partea vătămată B. L. a contactat compania de zbor și a constatat că pe numele său și al prietenului T. V. nu au fost emise bilete de avion, ci doar rezervări care au fost anulate pentru neplată, situație în care partea vătămată a suferit un prejudiciu în cuantum de 5938 lei, sumă cu care se constituie parte civilă în procesul penal.

Fapta de înșelăciune comisă în dauna părților vătămate, A. M. și O. I. N.

Prin ordonanța nr. 5753/P/2011, din data de 14.12.2011, a Parchetului de pe lângă Tribunalul București, la dosarul nr. 5753/P/2011 au fost conexeate și dosarele nr. 13794/P/2011 și 15267/P/2011 (declinate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București), cauze având ca obiect plângerile penale formulate de persoanele vătămate M. M., C. F. și O. I. N., împotriva S.C. B. T. SRL și S.C. A.C.T. SRL, precum și a reprezentanților acestora.

În fapt, s-a reținut că susnumiții au reclamat săvârșirea infracțiunii de înșelăciune de către înv. G. M. O. A., cu ocazia achiziției biletelor de avion, pe care le-au plătit, dar nu au fost emise, iar din cauza neplății acestora de către agenția de turism, rezervările au fost anulate către companiile de zbor.

În ceea ce privește plângerea părții civile C.F., aceasta a fost soluționată în dosarul penal nr.991/P/2011, cauză sesizată instanței de judecată, prin rechizitoriu.

De asemenea, în prezenta cauză, este depusă și plângerea SC F. SRL împotriva SC B. T. SRL, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, însă sesizarea are același obiect cu plângerea formulată și de persoana fizică C. F., respectiv înșelăciunea în contracte cu prilejul achiziționării unui număr de 5 bilete de avion pe ruta România - SUA, prin intermediul SC B. T. SRL, ocazie cu care s-a produs un prejudiciu în cuantum de 25.567 lei.

Partea vătămată M. M.a declarat organelor de poliție că, în luna iunie 2011, a contactat S.C. B. T. SRL, iar ulterior s-a deplasat la sediul societății, în vederea achiziționării a două bilete de avion cu destinația Turcia.

Deși partea vătămată menționează că a purtat discuții cu o reprezentantă a agenției de turism, al cărei nume nu l-a reținut, putând preciza despre aceasta doar că era tânără, din declarația martorului C.A. rezultă că singura persoană care s-a ocupat de derularea activităților de turism în cadrul SC B. T. SRL a fost inculpata G. M. O. A. Potrivit aceleiași declarații a părții vătămate, în urma negocierii, a stabilit data plecării 26.08.2011, precum și data întoarcerii 05.09.2011, achitând suma de 1552 lei, pentru care a primit factură și chitanță fiscală.

Totodată, părții vătămate i-au fost eliberate două înscrisuri, conținând toate datele de zbor, cu privire la care i s-a comunicat că reprezintă biletele de avion, în format electronic.

Mai înainte de efectuarea călătoriei, partea vătămată a intenționat să modifice unele clauze ale contractului, împrejurare în care s-a deplasat la agenție și a constatat că aceasta nu mai funcționa la sediul respectiv.

Verificând pe site-ul companiei de zbor, partea vătămată M.M. a constatat că nu au fost eliberate niciodată bilete de zbor, înscrisurile prezentate fiind simple rezervări, care au expirat pentru neplată.

Partea vătămată M.M. se constituie parte civilă cu suma de 1552 lei.

În cauză a fost audiată și partea vătămată O. I. N., care a declarat că, în luna martie 2011, a căutat pe internet o agenție de turism pentru achiziționarea unor biletelor de avion, cu destinația Cuba, identificând astfel SC F. G. T. SRL.

În acest sens, partea vătămată s-a deplasat la sediul societății menționate anterior și a întrebat de învinuita G. M. O. A., cea cu care negociase achiziționarea biletelor de avion, cu plecare în data de 28.05.2011 și întoarcere 14.06.2011, contra sumei de 1548 euro.

Cu toate că învinuita era în unitate, a remis reclamantei după efectuarea plății, prin intermediul unei alte persoane, două înscrisuri, care cuprindeau toate datele de zbor, cu privire la care i s-a precizat că sunt biletele de călătorie, în format electronic.

Partea vătămată a observat că societatea în numele căreia au fost emise facturile este S.C. A. C. T. SRL și nu SC F.G. T. SRL, însă nu a acordat importanță acestui lucru.

În data de 27.05.2011, intenționând să facă check-inul înaintea zborului, partea vătămată a constatat că nu figura pe listele T., întrucât biletele nu erau emise, ci avea simple rezervări la AIR FRANCE, în data de 31.05.2011, făcute de S.C. B. W. H. SRL.

În aceste condiții, partea vătămată și cel de al doilea călător au fost nevoiți să își cumpere alte bilete de călătorie, iar la revenirea în țară, au încercat să o contacteze pe înv. G. M. O. A., cu scopul lămuririi situației create, însă acest fapt nu a fost posibil.

Partea vătămată O. I. N. a declarat că se constituie parte civilă cu suma de 1548 euro.

Fapta de înșelăciune comisă în dauna părților vătămate C. R. A. și C. A. I.

Prin ordonanța nr. 5753/P/2011 a Parchetului de pe lângă Tribunalul București, s-a dispus conexarea dosarelor penale nr. 6960/P/2011, 6957/P/2011, 6961/P/2011, la dosarul penal nr. 5753/P/2011, având ca obiect plângerile formulate de C. R. A. și C. A. I. împotriva reprezentanților S.C. B. T. SRL, respectiv a inculpatei G. M. O. A. și făptuitorului C. A. D. sub aspectul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune, având în vedere modul de operare similar faptelor prezentate anterior.

Partea vătămată C. R. A. a declarat organelor de poliție că, în vara anului 2011, s-a deplasat la sediul social al S.C. B. T. SRL, după ce în prealabil a purtat o discuție telefonică cu învinuita G. M. A. O..

La agenție, partea vătămată a achitat suma de 4039 lei, în baza facturii fiscale seria BLS nr. 149/03.06.2011, reprezentând contravaloarea a patru bilete de avion pe ruta București - Amsterdam, cu plecare în data de 01.09.2011 și întoarcerea în data de 03.06.2011.

Tot cu această ocazie, partea vătămată a primit și rezervările tichetelor pe care le-a verificat on-line, la ieșirea din sediul agenției, constatând că acestea existau pe site-ul Tarom.

În data de 08.07.2011, partea vătămată a re-verificat rezervările și a constatat că acestea erau expirate, primind același răspuns și de la compania de zbor TAROM.

În aceste împrejurări, partea vătămată a contactat-o pe învinuită, care i-a explicat că nu a putut efectua plata din cauza unei defecțiuni informatice a site-ului.

Ulterior, la data de 11.07.2011, inculpata G. M. O. A. i-a eliberat părții vătămate C. R. A. bilete de avion, prin intermediul agenției M. V. V., înmânându-i și înscrisurile aferente, pe care erau trecute în mod expres seriile și numerele tichetelor de îmbarcare.

Verificându-le și pe acestea din urmă pe site, partea vătămată a constatat că acestea existau, iar în data de 10.08.2011, la o nouă verificare, a sesizat că și acestea au fost anulate, pentru neplată, fapt confirmat și de compania M. V. V., care a reiterat faptul că anularea s-a produs ca urmare a împrejurării că S.C. B. T. SRL nu a achitat costul biletelor.

Ulterior, partea vătămată C. R. A. a încercat să o contacteze pe inculpată ori un alt reprezentant al agenției, însă aceștia nu au mai putut fi găsiți nici la sediu, nici la vreunul din mijloacele electronice de contact puse la dispoziția turiștilor.

Partea vătămată C. R. A. se constituie parte civilă cu suma de 4039 lei.

Partea vătămată C. A.I. a formulat plângere împotriva inculpatei G. M. O. A. și făptuitorului C. A. D., sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de înșelăciune și furt calificat, fapte prev. de art. 215 alin. 1,2 și 3 Cp., precum și art. 209 alin. lit. a și e Cp., constând în aceea că, în data de 08.07.2011 a solicitat pe un site de profil, o ofertă de călătorie cu avionul, pentru două persoane, pe ruta Cluj - Munchen - Toronto - Munchen - Sibiu, iar în data de 11.07.2011, a primit o ofertă în acest sens de la S.C. B. T. SRL.

Urmare discuțiilor purtate cu inculpata G. M. O. A., partea vătămată a achitat suma de 9430 lei, în conturile agenției de turism, conform facturii fiscale emise. Încrederea părții vătămate a fost câștigată și prin faptul că în expunerea ofertei era menționat și numele unei agenții internaționale, respectiv M. V. V..

Văzând însă că nu îi mai parvin biletele electronice, așa cum i se promisese, partea vătămată a contactat agenția de turism, care însă i-a trimis rezervările călătoriilor.

Partea vătămată a insistat în remiterea biletelor de călătorie, ba chiar a trimis la sediul agenției un prieten care locuiește în București, acesta ajungând în momentul în care învinuita G. M. O. A. era ridicată de organele de urmărire penală, în vederea efectuării de cercetări.

În această situație, partea vătămată C. A. I. a contactat M. V. V., comunicându-i-se că această agenție de turism nu are nicio legătură cu S.C. B. T. SRL, în timp ce de la operatorul de zbor (Lufthansa) a aflat că rezervările efectuate au fost anulate pentru neplată.

Partea vătămată a fost citată pentru audieri, prin comisie rogatorie, însă aceasta nu a putut fi audiată deoarece se află în Canada, pentru o perioadă nedeterminată.

Partea vătămată C. A. I. nu a declarat dacă se constituie parte civilă în procesul penal.

Fapta de înșelăciune comisă în dauna părții vătămate S. P.

La data de 26.10.2011, pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul București, la dosarul cu nr. 5753/P/2011, a fost înregistrată și plângerea penală a numitului S. P. împotriva S.C. B. T. SRL și a inculpatei G. M. A. O., în actul de sesizare solicitându-se efectuarea de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune.

În fapt, s-a reținut că, deși în temeiul unui program desfășurat de ministerele apărării din România și Portugalia, partea vătămată a achitat contravaloarea unui sejur în perioada 25.08. - 07.09.2011, în Portugalia, urmând ca partea vătămată să se ocupe în continuare de găsirea unor bilete de avion pe ruta București - Porto și retur.

În aceste împrejurări, partea vătămată a aflat de la un alt coleg (L. N.) că SC B. T. SRL are oferta cea mai atractivă pentru călătoria căutată.

Partea vătămată S. P. declară că a contactat S.C. B. T. SRL, unde a discutat cu inv. G. M. O. A., solicitându-i un bilet de avion pe ruta București - Porto, cu plecare în data de 25.08.2011 și retur 07.09.2011, iar după discutarea condițiilor, învinuita i-a fost comunicat contul bancar, în care partea vătămată a achitat suma de 628 de euro, contravaloarea biletelor de călătorie.

În data de 09.08.2011, partea vătămată a aflat de la colegul sau, L. N., că biletele nu au fost plătite, împrejurare în care rezervările au fost anulate, fapt care a determinat-o pe partea vătămată să se deplaseze la sediul agenției, fără însă a putea găsi vreo persoană de contact.

Partea vătămată S. P. a declarat că se constituie parte civilă cu suma de 628 euro, contravaloarea biletelor.

Fapta de înșelăciune comisă în dauna părții vătămate V.E.

Prin ordonanța Parchetului de pe lângă Tribunalul București cu nr. 5753/P/2011 din data de 10.10.2011, a fost conexat dosarul penal nr.6070/P/2011 la prezenta cauză, dosarul conexat având ca obiect plângerea numitei V. E., împotriva reprezentanților S.C. B. T. SRL, prin care se solicita efectuarea de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune, constând în aceea că reclamanta a achitat agenției de turism contravaloarea unor servicii turistice, fără a beneficia de acestea, din cauza neplății tichetelor către compania de zbor, fapt săvârșit de înv. G. M. O. A..

Persoana vătămată V. E., declară că în cursul lunii iulie 2011, a achiziționat de la S.C. B. T. SRL un bilet de avion cu destinația București - Barcelona și retur, precum și contravaloarea a 3 nopți de cazare, servicii pentru care a plătit suma de 400 de euro, primind biletul de avion în format electronic și o factură, dovada de plată a serviciilor de cazare.

Contravaloarea pachetului turistic a fost achitată, în numele părți vătămate, de către martorul C. N. A., care ulterior, a identificat-o pe inculpata G. M. O. A. ca fiind persoana care a reprezentat SC B. T. SRL în relație contractuală.

În ziua plecării, partea vătămată s-a prezentat la aeroport, unde a constatat că biletul pe numele său nu a fost emis, înscrisul prezent constituind doar rezervare. Partea vătămată, în vederea continuării călătoriei a apelat la o altă agenție de turism, achiziționând un alt bilet de avion, contra sumei de 600 euro pentru ziua următoare.

Partea vătămată V. E. a declarat că se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 1370 lei.

Faptele de înșelăciune comise în dauna părților vătămate D. D. și D. S.

Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, Serviciul de Investigare a Fraudelor, Poliția Sectorului 1 a înaintat Inspectoratului General al Poliției Române - Direcția de Investigare a Fraudelor, unde a fost înregistrată sub nr. 1411719, plângerea părții vătămate D. D. împotriva reprezentanților S.C. B. T. SRL, solicitând efectuarea de cercetări împotriva acestora, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune.

Partea vătămată D.D.L. a declarat că, în luna iunie 2011, a căutat pe internet o ofertă de transport cu avionul, pe ruta București - Ottawa, prețul cel mai avantajos fiind oferit de S.C. B. T. SRL.

După o discuție telefonică prealabilă, partea vătămată s-a deplasat la punctul de lucru al agenției unde s-a întâlnit cu înv. G. M. O. A., stabilind cu aceasta datele zborului și alte amănunte necesare efectuării călătoriei.

În baza facturii fiscale emisă de inculpata, partea vătămată a achitat suma de 790 euro contravaloarea biletului, primind în schimb biletul în format electronic.

Ulterior, partea vătămată a verificat tichetul remis de inculpată pe site-urile de profil, constatând că biletul de avion este deja anulat, fapt ce a determinat-o să o contacteze pe inculpată, explicându-i situația.

Răspunsul furnizat de aceasta a fost că partea vătămată nu știe să caute pe internet, iar în scurt timp s-a prezentat la domiciliul său un domn, trimis de inculpată, care i-a demonstrat că biletul este valabil.

Cu câteva zile înainte de zbor, partea vătămată D. D. a reverifycat biletul de transport constatând că acesta este anulat, iar înscrisul care i-a fost prezentat drept bilet de călătorie în format electronic, era doar o rezervare.

Partea vătămată a reîncercat contactarea inculpatei, atât la sediul SC B. T. SRL cât și al SC B. W. H., însă nu a putut fi contactat niciun reprezentant al agențiilor de turism, de pe site-urile de profil aflând că mai multe persoane fizice și juridice au depus reclamații la organele de urmărire penală cu privire la activitatea infracțională a învinuitei.

Pentru efectuarea călătoriei, partea vătămată D. D. a fost nevoită să achiziționeze alte bilete de transport, fapt pentru care se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 790 euro.

În data de 27.10.2011, la I.G.P.R. - D.I.F. a fost înregistrată plângerea penală nr.1411669, conexată dosarului penal cu nr.5753/P/2011 al Parchetului de pe lângă Tribunalul București, sesizare formulată de reclamanta D. S. împotriva reprezentanților S.C. A. C. T. SRL, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de înșelăciune, constând în achiziționarea unor bilete de avion de la societatea menționată anterior, servicii turistice de care reclamanta nu a beneficiat, din cauza neplății tichetelor către compania de zbor, prejudiciul cauzat fiind de 9504 lei.

În fapt, partea vătămată D. S. a contactat prin intermediul internetului agenția de turism S.C. A. C. T. SRL, reprezentată de inculpata G. M. O. A., părțile discutând despre achiziția unui nr. de 3 bilete de avion, cu destinația China.

Partea vătămată a acceptat oferta primită de la inculpată și a achitat suma de 9504 lei, contravaloarea biletelor, învinuita oferindu-se să o ajute și cu procurarea vizelor pentru țara de destinație, sens în care i-a înmănat mai multe formulare, care trebuiau completate de călători și returnate agenției cu aproximativ o lună și jumătate înainte de plecare.

Totodată, partea vătămată a primit și confirmarea rezervărilor de călătorie, cu privire la care a avut reprezentarea, indusă de inculpata că sunt chiar biletele de avion în format electronic.

Când partea vătămată a revenit cu formularele pentru viză, a constatat că societatea nu mai funcționa și, verificând la Compania de zbor T., a constatat că rezervările erau anulate pentru neplată.

Partea vătămată D. S. se constituie parte civilă cu suma de 9504 lei.

Prin decizia penală nr. 216/A din data de 13 august 2013, Curtea de Apel București Secția a II-a Penală a admis apelul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul București, împotriva sentinței penale nr.374/30.04.2013 pronunțată de Tribunalul București, secția a II-a penală pe care o desființat-o, numai în ceea ce privește latura penală, în sensul că:

A înlăturat dispoziția privind contopirea, în temeiul art. 33 lit. a - art. 34 litera b C.p. și art. 35 alin. 1 C.p., a pedepsei de 5 ani închisoare și 6 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 litera a, teza a II-a, literele b și c C.p., aplicată prin sentința penală 254/30.03.2012, în dosarul 70853/3/2011 al Tribunalului București, definitivă prin decizia penală 2784/12.09.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu pedeapsa de 6 ani și 10 luni închisoare și 6 ani interzicerea drepturilor

prevăzute de art. 64 alin. 1 litera a, teza a II-a, literele b și c Cod penal, aplicată prin sentința apelată.

În temeiul dispozițiilor art. 335 alin. 2 Cod procedură penală, a reunit dosarul de față, nr. 48654/3/2012 al Tribunalului București, secția a II-a penală cu dosarul 70853/3/2011 al Tribunalului București, secția I penală și a desființat sentința penală nr. 254/30.03.2012 pronunțată de Tribunalul București, secția I penală, definitivă prin decizia penală nr. 2784/12.09.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, numai în ceea ce privește latura penală.

În baza art. 334 C.p.p. rap. la art. 335 alin. 2 C.p.p., a constatat că actele materiale care compun infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 215 alin. 1,2,3 și 5 C.p. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p., pentru care a fost condamnată în prezenta cauză și actele materiale care compun infracțiunea prevăzută de art. 215 alin. 1,2,3 și 5 C.p. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p., pentru care a fost condamnată prin sentința penală 254/2012 a Tribunalului București, constituie infracțiunea unică continuată prevăzută de art. 215 alin. 1,2,3 și 5, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal.

În baza art. 215 alin. 1,2,3 și 5 C.p., cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p. rap la art. 320/1 pct. 7 C.p.p., a condamnat-o pe inculpata G. M. O. A., la pedeapsa de 7 ani și 6 luni închisoare.

A interzis inculpatei drepturile prevăzute de art. 64 alin. 1 litera a teza a II-a și litera b, în condițiile art. 71 C.p.

A interzis inculpatei drepturile prevăzute de art. 64 alin 1 litera a teza a II-a, literele b și c, în condițiile art. 65 C.p., pe o durată de 6 ani, după executarea pedepsei principale.

A înlăturat dispoziția privind menținerea arestării preventive a inculpatei.

A anulat mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 398/13.09.2012 emis de Tribunalul București, secția I penală și a dispus emiterea unui nou mandat de executare, pentru pedeapsa de 7 ani și 6 luni închisoare, la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

A dedus perioada executată din pedeapsă, anume reținerea din data de 24.02.2011 și perioada reținerii și arestării preventive, de la 13.07.2011 la zi-13 august 2013.

A menținut celelalte dispoziții ale sentinței apelate.

A respins ca nefondat apelul inculpatei G. M. O. A. declarat împotriva aceleiași sentințe.

Examinând apelurile declarate în cauză, sub aspectul motivelor invocate, instanța de apel a apreciat că este întemeiat numai apelul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul București.

În ceea ce privește prima critică formulată, aceea privind neaplicarea prevederilor art. 335 alin. 2 C.p.p., față de existența unei condamnări anterioare pentru acte materiale care intră în conținutul aceleiași infracțiuni, instanța de apel a apreciat că este întemeiată.

Așa cum rezultă din dosarul atașat la dosarul prezentei cauze (nr. 70893/3/2011 al Tribunalului București), inculpata a fost condamnată prin sentința penală nr. 254/30.04.2012 a Tribunalului București, rămasă definitivă prin decizia penală nr. 2784/2012 a ÎCCJ, la pedeapsa de 5 ani închisoare și 6 ani interzicerea drepturilor

prev. de art.64 alin.1 litera a teza a II-a și litera b C.p., reținându-se în respectiva sentință, faptul că, în perioada iunie 2009-decembrie 2010, inculpata, în calitate sa de administrator al SC T. I. SRL a indus în eroare mai multe părți vătămate, iar în perioada iulie-decembrie 2010, în calitate de administrator al SC B.W., a indus în eroare alte părți vătămate, prin încasarea contravalorii biletelor de avion pentru călătorii interne sau externe sau a unor pachete turistice, fără a le achiziționa, în realitate de la furnizori, prejudiciul total depășind 200.000 lei.

Astfel, așa cum s-a susținut în critica formulată, inculpata a comis toate faptele de înșelăciune, în baza aceleiași rezoluții infracționale. Toate actele materiale au același conținut, fiind acte de inducere în eroare a unor părți vătămate în legătură cu achiziționarea de pachete sau servicii turistice, de bilete de avion. Toate actele materiale au fost comise în aceeași perioadă, respectiv 2009-2011 și în calitate de administrator al aceluiași societăți comerciale.

Este evident, că, în cauză, inculpata a comis infracțiunea unică de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, prin acte materiale repetate, în perioada anilor 2009-2011 și potrivit dispozițiilor art. 33 litera c C.p.p., există cazul de indivizibilitate prevăzut de acest text de lege, anume, în cazul infracțiunii continuate, când mai multe acte materiale alcătuiesc o singură infracțiune.

Potrivit dispozițiilor art. 335 alin. 2 C.p.p., dacă cu privire la unele dintre actele care alcătuiesc conținutul aceleiași infracțiuni, s-a pronunțat anterior o hotărâre definitivă, instanța reunește cauza cu aceea în care s-a dat hotărârea definitivă, pronunțând o nouă hotărâre în raport cu toate actele care intră în conținutul infracțiunii și desființează hotărârea anterioară, făcând aplicarea prevederilor art. 334 C.p.p.(art.335 alin. 3) .

Ca urmare, găsind această critică întemeiată, Curtea, a înlăturat dispoziția privind contopirea, în temeiul art. 33 litera a - 34 litera b C.p., a pedepselor de 5 ani închisoare și 6 ani interzicerea drepturilor, cu titlu de pedeapsă complementară, aplicată prin s.p.254/2012 și 6 ani și 10 luni închisoare și 6 ani interzicerea drepturilor, aplicată în prezenta cauză, nefiind întrunite condițiile concursului de infracțiuni, așa cum s-a arătat mai sus.

În ceea ce privește pedeapsa pentru această infracțiune unică continuată, Curtea a avut în vedere toate actele materiale în ansamblul lor, urmând a face o nouă individualizare a pedepsei, în raport cu întreaga activitate infracțională. Astfel, a apreciat că se impune majorarea pedepsei pentru infracțiunea de înșelăciune în formă continuată, astfel cum a fost reținută în prezenta cauză, instanța având în vedere că inculpata a dovedit o persistență infracțională cu totul deosebită, că a înșelat un număr impresionant de părți vătămate iar prejudiciul produs acestora și nerecuperat este foarte ridicat –în jur de 500.000 Ron. Perioada de timp în care a acționat este mare, pe parcursul a doi ani, iar mijloacele pe care le-a folosit la comiterea faptelor au fost temeinic preconstituite de către inculpată, care astfel a reușit să înșele nu doar părți vătămate persoane fizice, ci, chiar și companii cu vechime și experiență în transport internațional, precum Tarom.

Având în vedere limitele de pedeapsă pentru infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, astfel cum au fost reduse ca urmare a aplicării dispozițiilor art. 320¹ alin. 7, anume, închisoarea de la 6 ani și 8 luni la 13 ani și 4 luni,

Curtea a apreciat că nu se impune aplicarea unei pedepse orientate chiar la minimul special, ci deasupra acestui minim, numai astfel, putând fi atins scopul pedepsei prevăzut de art. 52 C.p., acela de constrângere și reeducare, de prevenire a comiterii de noi infracțiuni. Inculpata va trebui să conștientizeze faptul că a încălcat grav normele de conduită socială, profitând de buna credință a persoanelor fizice și juridice care au avut nevoie de servicii turistice și de transport, că, securitatea unor astfel de raporturi a fost grav lezată și totodată, alături de alte astfel de fapte, afectează în mod grav încrederea cetățenilor în serviciile prestate de alți operatori, de pe piața internă.

Sub acest aspect, având în vedere că individualizarea pedepsei, reprezintă o critică și a inculpatei, Curtea, argumentând deja necesitatea majorării pedepsei, nu va relua argumentația pentru care apelul inculpatei este apreciat ca fiind nefondat, acest apel vizând strict reducerea pedepsei.

Singura circumstanță invocată și dovedită ca atare, lipsa de antecedente penale, nu poate conduce prin ea însăși la coborârea pedepsei sub minimul prevăzut de lege, cu atât mai mult cu cât intră în concurs și cu starea de agravare a pedepsei, reprezentată de forma continuată a infracțiunii, așa cum prevăd dispozițiile art.42 C.p.

În ceea ce privește critica formulată, privind greșita menținere a măsurii arestării preventive, în temeiul art.350 C.p.p., această critică a fost apreciată ca întemeiată, întrucât inculpata nu a fost trimisă în judecată în prezenta cauză în stare de arest preventiv, ci ea se afla la momentul trimiterii în judecată, în executarea pedepsei de 5 ani închisoare, aplicată prin sentința 254/2012 a Tribunalului București. Or, instanța prin hotărârea de condamnare se pronunță asupra menținerii arestării preventive, numai dacă inculpatul este arestat preventiv în cauză și nu arestat în executarea unei pedepse, aflându-se sub puterea mandatului de executare.

În fine, ultima critică este de asemenea, întemeiată. Ca urmare a condamnării inculpatei prin s.p. 254/2012, a fost emis mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 398/13.09.2012 de către Tribunalul București, secția I penală. Având în vedere desființarea sentinței 254/2012 a Tribunalului București și reunirea acestei cauze cu cauza de față, în care s-a pronunțat o nouă hotărâre pentru întreaga activitate infracțională, Curtea a anulat mandatul de executare mai sus menționat și a dispus emiterea unui nou mandat de executare pentru pedeapsa de 7 ani și 6 luni închisoare.

Împotriva deciziei penale nr. 216/A din data de 13 august 2013 a Curții de Apel București Secția a II-a Penală, a formulat recurs inculpata G. M. O. A., Înalta Curte de Casație și Justiție fiind investită cu soluționarea acestui recurs.

La termenul din data de 24 februarie 2014, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin procuror, a formulat o cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la modul de stabilire a legii penale mai favorabile în cazul inculpaților în sarcina cărora s-a reținut săvârșirea infracțiunii formă continuată, iar potrivit Noului Cod Penal, care prevede limite mai reduse de pedeapsă, condițiile de existență ale infracțiunii continuate nu mai sunt îndeplinite.

Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Reprezentantul Ministerului Public formulează o cerere prealabilă de sesizare a completului competent de la Înalta Curte, respectiv, dacă dispozițiile privind

infracțiunea continuată, condițiile și tratamentul sancționator al acesteia sunt sau nu instituție autonomă față de limitele de pedeapsă prevăzute de textul de incriminare. De asemenea, arată că soluționarea problemei de drept invocate nu are o soluție unanimă de la intrarea în vigoare a Noului Cod penal, iar de aceasta depinde soluționarea prezentei cauze.

În speță, arată că inculpata a fost condamnată pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, la o pedeapsă de 7 ani și 6 luni închisoare. Fapta a fost recunoscută de către inculpată și urmare a aplicării dispozițiilor art.335 alin.2 Cod procedură penală, fiind reținute în sarcina acesteia un număr de 125 acte materiale.

Reprezentantul Ministerului Public pune în discuție două ipoteze ale modalității de aplicare a legii penale mai favorabile.

În prima ipoteză, dacă se apreciază că infracțiunea continuată este o instituție autonomă, soluția obligatorie în cauză este de aplicare a limitelor de pedeapsă din legea nouă, respectiv, de la 1 la 5 ani. Întrucât inculpata a beneficiat de art.320¹ Cod procedură penală, reiese că maximum special al pedepsei care poate fi aplicată inculpatei ar fi de 3 ani și 4 luni închisoare. Dacă se consideră că infracțiunea continuată este o instituție juridică autonomă față de limitele de pedeapsă pentru infracțiunea comisă, pedeapsa trebuie scăzută la 3 ani și 4 luni, aplicându-se limitele de pedeapsă din legea nouă și condițiile reținerii infracțiunii continuate din legea veche, cărora instanțele nu le-a dat nicio eficiență din punct de vedere al tratamentului sancționator, pedeapsa nefiind sporită.

În a doua ipoteză, dacă se consideră că infracțiunea continuată nu este o instituție autonomă, se constată că legea mai favorabilă este legea veche, întrucât potrivit noilor dispoziții privind infracțiunea continuată, respectiv art.35 din Noul Cod penal, pentru existența infracțiunii continuate se cere o unitate de subiect pasiv. Or, în cauză, această condiție nu este îndeplinită, astfel că ar trebui să se schimbe încadrarea juridică în 125 infracțiuni de înșelăciune, tot atâtea infracțiuni câte părți vătămate au fost înșelate. Dacă s-ar aplica și sporul de 1/3 din totalul celor 124 pedepse care nu se execută, s-ar ajunge la maximum general al pedepsei închisorii. Or, în aceste condiții, este evident că legea favorabilă este legea veche.

Reprezentantul Ministerului Public mai arată că în doctrină s-a apreciat că dispozițiile privind infracțiunea continuată sunt autonome și se aplică independent de limitele de pedeapsă, opinie însă neargumentată în niciun fel. Totodată, învederează că această opinie nu se impune cu evidență și instituția care ar trebui avută în vedere este cea a încadrării juridice a faptei. În cauză, urmează a se face încadrarea juridică a unei singure infracțiuni - unitate legală. Dacă ar fi acceptată opinia că instituțiile funcționează autonom, ar reieși că pentru încadrarea juridică a unei singure infracțiuni stabilite ca atare de legiuitor, se aplică două legi, și anume, legea veche

pentru limitele de pedeapsă și legea nouă pentru condițiile și tratamentul sancționator al infracțiunii continuate.

De asemenea, mai arată că în practica judiciară a Înaltei Curți, s-a stabilit în mod constant că dispozițiile privind lipsa acțiunii continuate țin de încadrarea juridică. Mai mult, unele dispoziții doctrinare, susțin ipoteza în sensul că infracțiunea continuată nu funcționează autonom, cu privire la aplicarea pedepsei, s-a arătat că se face într-o singură etapă, fără aplicarea unui spor. Prin urmare, această considerație, chiar dacă nu se referă la aplicarea legii în timp, contrazice ideea că ar putea fi aplicate separat dispozițiile privind tratamentul sancționator din legea veche cu dispozițiile privind infracțiunea continuată din legea nouă, deoarece în cadrul aceleiași operațiuni de aplicare a pedepsei fără un spor, s-ar aplica din nou, două legi. Fără echivoc a fost stabilită natura juridică a infracțiunii continuate și s-a stabilit că ea constituie o cauză de individualizare a pedepsei. Or, practica constantă a Înaltei Curți arată că circumstanțele de individualizare nu se pot aplica autonom, prin urmare, dacă se acceptă că circumstanțele atenuante nu se aplică autonom, atunci de ce s-ar accepta ca alte cauze de individualizare, cum este definită infracțiunea continuată, să fie aplicate autonom. Raționamentul pentru care s-a considerat că circumstanțele, fie ele agravante, fie atenuante, nu se aplică autonom, ar trebui aplicat și infracțiunii continuate.

După intrarea în vigoare a Noului Cod penal, a fost motivată de către Înalta Curte o primă decizie cu privire la aplicarea instituțiilor autonome, decizia nr.477 din 7 februarie 2014, pronunțată în dosarul 2276/120/2013, decizie prin care instanța încearcă să motiveze care sunt instituțiile susceptibile să funcționeze autonom, argumentele pentru reținerea acestora fiind desprinse fie din dispozițiile legii de aplicare a noului Cod penal, fie din jurisprudența Curții Constituționale. Înalta Curte arată că ar trebui considerate instituții autonome cele care funcționează astfel și sunt arătate expres în legea de punere în aplicare a noului Cod penal, dându-se ca exemplu, recidiva sau suspendarea condiționată a executării pedepsei, sau cele care au fost stabilite prin jurisprudența Curții Constituționale, în materia procedurii simplificate, prevăzute de fostul articol 320¹ Cod procedură penală. Înalta Curte nu enumeră infracțiunea continuată ca fiind una care funcționează autonom.

Față de existența celor două ipoteze și față de practica judiciară a Înaltei Curți, solicită în temeiul art.475 și următoarele din Noul Cod de procedură penală, sesizarea completului competent din cadrul instanței pentru a stabili pe calea unei hotărâri prealabile modul de aplicare a legii penale mai favorabile în cazul inculpaților în sarcina cărora s-a reținut săvârșirea infracțiunii în formă continuată, iar potrivit Noului Cod penal, condițiile de existență ale infracțiunii continuate nu mai sunt îndeplinite.

A mai arătat că în situația în care se consideră că infracțiunea continuată nu este o instituție autonomă, potrivit legii noi, ar trebui să fie reținute dispozițiile privind concursul de infracțiuni, prin urmare, numai potrivit dispozițiilor legii noi, ar exista concurs de infracțiune, ceea ce ar conduce la concluzia ca partea vătămată să nu fie aceeași, aceasta fiind o condiție de existență a concursului de infracțiuni. Tratatul sancționator al concursului de infracțiuni, care are existență doar în legea nouă, nu poate fi decât cel aplicat tot pe legea nouă, fiind vorba de condiții de existență și tratament sancționator al concursului de infracțiuni.

Apărătorul desemnat din oficiu pentru inculpată, cu privire la chestiunea de drept supusă dezbaterii, arată că infracțiunea continuată este o infracțiune autonomă, pentru care se aplică legea mai favorabilă și în baza art.5 din Noul Cod penal, cu privire la limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea de înșelăciune, individualizarea pedepsei poate fi favorabilă inculpatei, în raport de vechiul cod.

În opinia completului, infracțiunea continuată este o instituție care funcționează autonom sub aspectul aplicării legii penale în timp.

Art.41 alin.2 din Codul penal anterior prevedea că infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni.

În prezent, Codul penal stipulează, în art.35 alin.1, că infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții și *împotriva aceleiași subiect pasiv*, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni.

Definirea infracțiunii continuate în cuprinsul legilor penale succesive este justificată de împrejurarea că săvârșirea de către aceeași persoană a două sau mai multe acțiuni-inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul unei infracțiuni, *în mod obișnuit determină existența unui concurs de infracțiuni*, or, infracțiunea continuată constituind o excepție de la această regulă s-a impus reglementarea condițiilor proprii de existență.

Cu privire la modalitatea de aplicare a pedepsei în cazul infracțiunii continuate trebuie menționat că deși se realizează într-un singur timp, există similitudini cu mecanismul de sancționare a recidivei postexecutorii, o pluralitate pe care legiuitorul o consideră, de lege lata, instituție autonomă, prin interpretarea, per a contrario, a dispozițiilor art.10 din Legea nr.187/2012.

Așadar, în mod prioritar, se va analiza dacă fiecare dintre acțiunile, inacțiunile componente (care pot îmbrăca forma atipică, forma tip sau unele dintre formele calificate) prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni, pentru care legea stabilește o anumită sancțiune.

Într-o etapă ulterioară, distinctă, se va analiza îndeplinirea condițiilor unității de rezoluție infracțională și de subiect pasiv și se va determina pedeapsa în cadrul operațiunii de individualizare a pedepsei pentru infracțiunea continuată.

Caracterul independent al dispozițiilor privind sancționarea infracțiuni continuate este pusă în evidență și prin reglementarea separată, în dispozițiile art.585 alin.1 lit.d din Codul de procedură penală a situației în care pedeapsa poate fi modificată, dacă la punerea în executare a hotărârii sau în cursul executării pedepsei se constată, pe baza unei alte hotărâri definitive, existența unor acte care intră în conținutul aceleiași infracțiuni.

Într-o astfel de situație, instanța de executare va constata dacă sunt îndeplinite condițiile de existență ale formei continuate a infracțiunii și va modifica pedeapsa, or, numai autonomia instituției infracțiunii continuate, consacrată legislativ prin dispozițiile anterior menționate, permite o asemenea analiză, separată de încadrarea juridică, evaluarea îndeplinirii condițiilor de incriminare pentru fiecare dintre acțiunile/inacțiunile componente ale infracțiunii continuate, chestiuni intrate în puterea lucrului judecat.

În concluzie, infracțiunea continuată este o **formă de unitate infracțională iar nu un tip de infracțiune**, cu capacitate de a funcționa independent, de sine stătător, având propriile sale condiții de existență și reguli privind tratamentul sancționator, distincte de condițiile de incriminare și de regimul sancționator prevăzut pentru infracțiunea în conținutul căreia se regăsesc acțiunile /inacțiunile componente.

În consecință, cu privire la modul de aplicare a legii penale mai favorabile în cazul inculpatului în sarcina căruia s-a reținut săvârșirea infracțiunii în formă continuată, iar potrivit Noului Cod penal (care prevede limite mai reduse de pedeapsă) condițiile de existență ale infracțiunii continuate nu mai sunt îndeplinite, într-o primă fază, se vor compara limitele speciale de pedeapsă pentru infracțiunea (tip sau varianta calificată) în conținutul căreia se regăsesc acțiunile /inacțiunile componente ale formei continuate din cele două legi succesive și se va stabili care este legea mai favorabilă sub aspectul condițiilor de incriminare, de tragere la răspundere penală și al sancțiunii.

În etapa a doua, pentru determinarea legii mai favorabile aplicabile ansamblului de acțiuni/inacțiuni se va compara tratamentul sancționator prevăzut de Codul penal anterior pentru infracțiunea continuată cu tratamentul sancționator prevăzut de Codul penal pentru concursul de infracțiuni, întrucât în raport cu condițiile de existență stabilite de reglementarea nouă, pluralitatea de acțiuni în dauna unor subiecți pasivi distincti nu mai poate fi calificată ca infracțiune continuată.

Față de considerentele expuse în cele ce preced, Înalta Curte va dispune în temeiul art.475 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, cu privire la modul de aplicare

a legii penale mai favorabile în cazul inculpatului în sarcina căruia s-a reținut săvârșirea infracțiunii în formă continuată, iar potrivit Noului Cod penal (care prevede limite mai reduse de pedeapsă) condițiile de existență ale infracțiunii continuate nu mai sunt îndeplinite (respectiv dacă infracțiunea continuată poate funcționa ca instituție autonomă față de limitele de pedeapsă).

Totodată, apreciază că nu se impune suspendarea judecării cauzei, urmând a dispune amânarea acesteia.

DISPUNE:

I. În temeiul art.475 din Codul de procedură penală, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, cu privire la modul de aplicare a legii penale mai favorabile în cazul inculpatului în sarcina căruia s-a reținut săvârșirea infracțiunii în formă continuată, iar potrivit Noului Cod penal (care prevede limite mai reduse de pedeapsă) condițiile de existență ale infracțiunii continuate nu mai sunt îndeplinite (respectiv dacă infracțiunea continuată poate funcționa ca instituție autonomă față de limitele de pedeapsă).

Fără cale de atac.

II. Amână cauza și acordă termen la data de 18 aprilie 2014.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 7 martie 2014.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

Magistrat asistent,